

MIN KROPP ÄR MIN Unga Lucia, Crina Roman, ber. Foto: Ida K Jansson

FULLBLODSPROFFS Leonarde Brändström sjunger sagolikt i rollen som Acheros Lucias fästman. Foto: Ida K Jansson

TRO OCH KÄRLEK Lucia vägrar avsvära sig sin tro och kärlek och döms till döden. Agata (Parva Pirzadeh), Lucia (Shirin G)

Mot våld och förtryck

Syrakusas öga

Manus och regi: Isabella Grüssner-Sarling.

Producent och dirigent: Johanna Grüssner.

Arrangemang och kapellmästare: Michael Ottosson.

I rollerna: Shirin Golchin, Leonarde Brändström, Nicklas Lantz, Ann-Irene Dahlgren, Parva Pirzadeh, Crina Roman. Projektkören.

I fjol kändes uppsättningen Syrakusas öga otroligt aktuell med anledning av att Donald Trump blev vald till USA:s president och hans märkliga kvinnosyn kom fram på olika sätt. I år med metoo-uppropet och tusentals och åter tusentals berättelser om förtryck, sexuella övergrepp och trakasserier mot kvinnor som fond är Syrakusas öga mer aktuell än någonsin.

Jag har blivit blödig på gamla dar, men det räcker med att ridån går upp i första akten och de första tonerna hörs så öppnas tårkanalerna.

STARKA KARAKTÄRER Nicklas Lantz gör en magnifik roll som ståthållare och Parva Pirzadeh dansar rollen som Lucias käresta Agata. Foto: Jonas Edsvik

Min kropp är min och min själ är fri ber den unga Lucia, Crina Roman och underbara Ann-Irene Dahlgren som Lucias mamma

sjunger att hon vill värna henne, skydda henne. Dahlgren får sjunga många tacksamma klassiska sångpärlor i uppsättningen

och hon gör det bedårande vackert utan darr på ribban

Denna helgonberättelse är som de grekiska tragedierna. Vi vet

hur det kommer att sluta och vi ser det komma.. Tårarna rinner när jag tänker på alla flickor, alla kvinnor genom årtusenden som inte fått bestämma över sina kroppar eller sina liv.

Nicklas Lantz gör en magnifik roll som ståthållaren Paschasius och får sjunga de mer rockiga låtarna. Leonard Brändström som Lucias fästman Acheros visar vilket fantastiskt fullblodsproffs han är som musikalartist och en sån röst! Han vore verkligen förtjänst av ett stort genombrott.

Med små medel avtäcker Isabella Grüssner-Sarlings manus de infernaliska patriarkala mönsterna som förtryckt kvinnor i alla tider. Acheros älskar Lucia, älskar sin egen föreställning om henne. Bara han kan göra henne lycklig och när hon får honom behöver hon ingen och inget annat. När hon avvisar honom väcks den narcissistiska vreden. Acheros i sin tur är tvungen att underordna sig det patriarkala spelet, bevisa för ståthållaren att han är Man för att behålla sin plats i hierarkin.

olchin) och Eutychia (Ann-Irene Dahlgren).

Foto: Jonas Edsvik

i alla tider

Det som inte finns uttalat i de gamla helgonlegenderna, men som är en plausibel möjlighet är att kvinnorna som valde att avlägga kyskhetslöften eller gå i kloster delvis gjorde det för att de inte ville gifta sig med en man, för att några av dem säkert var homosexuella. Märkligt nog nämnde ingen recensent den rätt överraskande delen av berättelsen ifjol. Att Lucia i Syrakusas öga älskar Agata.

Shirin Golchin som den vuxna Lucia har en fantastisk varm utstrålning och sjunger och dansar med lätthet och en anslående naturlighet. Hon är Lucia. Ännu ett genialiskt regidrag är att låta dansaren **Parva Pirzadeh** spela Agata. Hon dansar fram deras kärlekshistoria i flammande rött, stark och stolt som en urkraft.

Projektkören under **Johanna Gröns** trygga och handfasta ledning presterar på topp. Det är inte lätt att sjunga ett så stort verk utantill, musikstilarna varierar dessutom från klassiskt till visa och rock, men helheten hålls ihop av **Michael Ottossons** mycket fina arrangemang och fantastiska musiker. Körklängen är fyllig och fin.

Tyvärr är det nästan omöjligt att höra solisternas sångtext när kören kommer med, men det kan man inte heller på en

rockkonsert eller en operaföreställning. Det hade varit fint om texterna funnits i programbladet eller åtminstone på en hemsida för det jag uppfattar av dem är att det är fina texter.

Lucia vägrar att avsvära sig sin kärlek och sin tro och drabbas därför av dubbelvrede. Hon vägrar att offra till gudarna då det enda rena offret är att visa barmhärtighet mot de fattiga, förtryckta och sjuka.

Så blir Syrakusas öga den vackraste lovsången om trons och kärlekens kraft mot allt mörker, all fattigdom, allt förtryck och våld som finns i världen.

Detta är ett Luciaspel utan en enda traditionell julsång förutom luciasången, men ingen som har sett föreställningen kan någonsin se ett Luciatåg utan att minnas den här kraftfulla berättelsen.

Den enastående föreställningen fick stående ovationer och något av den mest påtagliga och varma publikreaktion jag varit med om i Alandica, det var det värt, tack!

TEXT:
Katarina Gäddnäs
katarina.gaddnas
@nyan.ax
tfn 528 466

FYRVÄNNER Tiina Holmberg, Finlands fyrsällskap, visar besökarna Lars-Erik Öberg, Jomala, och Kjell Dahl, Mariehamn, olika fyrar.
Foto: Jonas Edsvik

Våghalsigt på Fyrfilmsfestival

På söndagen arrangerades Fyrfilmsfestivalen på Ålands sjöfartsmuseum. Bakom evenemanget stod Finlands fyrsällskap.

– Fyrar har blivit ett intresse på något vis, säger besökaren Kjell Dahl.

Många av filmerna hade visats tidigare, däribland Fyrvaktaren på Märket. En film som däremot hade premiär var Drömmen om Bogskär, som handlar om tre män som paddlar från Kökar till Bogskär.

–Den drar mest folk, då Bogskär är en legendarisk plats, säger **Pekka Väisänen**, ordförande för Finlands fyrsällskap, och tillägger att han har producerat nästan samtliga av festivalens filmer.

Vilhelm Holmberg, medlem i Finlands fyrsällskap, menar att trots att fyrens betydelse minskat för sjöfarten, så har den inte minskat som symbolvärde.

–Det är något speciellt med fyrar – de är speciella

ARRANGÖRER Vilhelm Holmberg, Tiina Holmberg och Pekka Väisänen, här med Jan Anderssons bok Märket – havsfyr och gränsland. "Jag är lokalarkitekt och är intresserad av byggnadsverk", säger Tiina Holmberg.
Foto: Jonas Edsvik

byggnader ute till havs. Jag har nog besökt alla fyrar i våra vatten.

Har du någon favoritfyr?

–Lågskär. Läget är mitt ute på havet, det blir som en egen liten värld.

Vill inte paddla

Fyrvännerna **Lars-Erik Öberg**, Jomala, och **Kjell Dahl**, Mariehamn, är några av dagens entusiaster.

–För mig var alla filmer nya och intressanta, säger Lars-Erik Öberg.

–Speciellt filmen om paddlingen till Bogskär och

hur våghalsiga de var, säger Kjell Dahl.

–Paddla är något jag inte skulle göra, fastställer Lars-Erik Öberg.

Han berättar att han har besökt olika fyrar och även varit ute med egen båt. En favorit är Utö. Kjell Dahl har däremot inte besökt så många fyrar.

–Men jag har bland annat varit radioamatör på Märket i fyra dagar. Vi var sex medlemmar från Ålands radioamatörer som var där, berättar han.

Veronika Åström

Björklunds nyaste prisas

Kocken Michael Björklunds senaste kokbok har vunnit pris i en svensk branschbokstävling.

Det är boken Mickes söta, som gavs ut tidigare i höst, som tilldelades pris i kategorin "Nordisk måltidslitteratur". Priset delades ut på torsdag kväll i Stockholm, berättas i ett pressmeddelande.

Tävlingen för "Årets Svenska Måltidslitteratur"

arrangeras av Måltidsakademins biblioteksstiftelse i Grythyttan.

I boken varvas traditionella sötsaker med recept på mera moderna godsaker. Boken är den andra boken i kokboksserien i samarbete med HSS Media och finns på tre olika språk, svenska, finska och engelska.

Linda Forth står för text, **Linus Lindholm** för foto och **Elin Nyman** för layouten. (ab)

PRISAD I ÅR IGEN Michael Björklunds förra bok, Mickes fisk, prisades i tävlingen Årets Svenska Måltidslitteratur ifjol. Med sin nya bok på temat sött fick han pris i år igen.
Foto: Stefan Öhberg